

[Indenrigsministeren.]

Interesser tilsiger det, er man ganske klar over, at Staten kan regulere og bør regulere. Det ærede Medlem nævnte i Dag en anden Ting, som han fandt var aldeles afgørende for Landbruget, nemlig Gennemførelsen af Før-Krigs-Niveauet, hvad Ejendomsskatterne angaar. Det er mig bekendt, at det ærede Medlems Parti i Gaar her i Tinget har forelagt et Lovforslag i saa Henseende. Da det er muligt, at dette Lovforslag ikke kommer til Behandling, inden Rigsdagen tager hjem, maa jeg maaske have Lov til at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem her, hvordan et saadant Forslag til Lettelse af Landbrugets Byrder skal forstaas...

Formanden: Jeg gør den højtærede Minister opmærksom paa, at Lovforslaget kommer paa Dagsordenen for Mødet i Eftermiddag.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg venter saa med at stille Spørgsmaalet til i Eftermiddag.

Under denne Behandling af Fællesudvalgets Indstilling er der ikke alene Spørgsmaal om en Sammenligning mellem dette Forslag og det, som de ærede Herrer og jeg var enige om, for ogsaa det var jo et Kompromis, nej, der er tillige Spørgsmaal om en Sammenligning mellem det, der nu vedtages i Forbindelse med de to andre Lovforslag, og de Lovforslag, som Regeringen oprindelig forelagde her i Landstinget. Det er klart, at hvad der her gennemføres, er overmaade ringe i Sammenligning med den samlede Rente- og Gældssaneringsordning, som Regeringen havde fremsat Forslag om, men som blev standset her i Landstinget. Denne Ordning kunde allerede nu have virket i henimod et Aar, dersom den var vedtaget, da den i Fjor blev fremsat, og ingen, der kender denne Ordning og Forholdene i Landbruget, kan være i Tvivl om, at Ordningen for Landbruget vilde have betydet en overordentlig stor Lettelse og Afspending af Landbrugets økonomiske Vanskeligheder. Her manglede vi den Interesse for Landbrugets Forhold, som den ærede Ordfører (Hauch) talte om. Det var jo i det hele taget typisk, at den ærede Ordfører om en vis Del af det oprindelige

Forslag sagde, at det maa vi se at faa fremmet, naar der kan blive Tid dertil. Ja, der er lige nu gaaet 11 Maaneder, siden Forslaget blev fremsat i Rigsdagen, i 11 Maaneder har man haft Lejlighed til at beskæftige sig med det, og dog taler Landstingsflertallet i Dag om, at vi maa jo se at faa det fremmet, naar der kan blive Tid dertil. I Sandhed, i denne Sag gaar det ikke med Itogsart! Men det har vist sig, at en gennemgribende Rentepolitik her som i andre Lande kræver en Handlekraft og en Beslutsomhed, der ikke kan forenes med Tilstedeværelsen af et Landstingsflertal som det, der endnu findes her i Salen. Hertil kommer, hvad jeg før nævnte, den Overenskomst, der er sluttet mellem Venstre og Konservative om, at Renteloven skal ophøre om et Par Maaneder, hvad der allerede kaster sin Skygge over dem, der maa regne med inden længe at faa stigende Rentebyrder. Alle de Betæneligheder, dette indeholder for Erhvervslivet, har Regeringen imidlertid for længst fremført over for Landstingets Flertal, som har nægtet at tage Hensyn hertil. Vi maa nu i den kommende Tid se Virkningerne heraf og til sin Tid drage de Konsekvenser, som maatte blive nødvendige.

Jeg skal til den ærede Ordfører (Hauch) sige endnu en Ting. Den ærede Ordfører fremsatte den Udtalelse, at han ikke var Tilhænger af den Politik, at man med Hensyn til Landbrugets Forhold sagde: hvis man ikke kan faa alt det, man selv mener der skal til, saa hellere ingenting. Det ærede Medlem sagde, han var Tilhænger af at føre Forhandling og opnaa det bedst mulige. Jeg vil tro det, naar det ærede Medlem siger det, men det, der er det beklagelige, er jo, at det viser sig at have saa ringe Betydning, at det ærede Medlem har den Anskuelse. Saa sent som i Gaar og i Dag er der ført Forhandlinger i denne Bygning om vigtige Forhold for Landbruget, om en Ordning, som kunde betyde en stor Støtte i den kommende Tid for en af Landbrugets Produktioner, men hvor der netop føres den modsatte Politik fra Venstrepartiets Side af den, som det ærede Medlem her gav Udtryk for. Og her er det — det maa jeg have Lov at sige til den ærede Ordfører —, at det for alle synes, som den store Brist findes. Den ærede Ordfører har Gang